

חיה בסרטן (I)

הסרט שלי השנה: סרטן השד. האמונה שלי: השד לא נורא כל כך.

מרק עוף לנפש.

פורסם ב22 באפריל 2008, 8:31 בבלוג

אחת ההתניות שכנראה לנצח תהיה חקוקה במוחי יחד עם טיפול כימותרפי היא "מרק עוף". וכל זה בגלל חברתי האהובה ענת. (בכלל פתאום שמתי לב שיש לי חברות רבות ששמן ענת...)

בימות החורף הקרירים. בעוד אני יושבת על כורסתי (נו, זו התכללה....). ידעתי שיש למה לצפות. מרק העוף של ענת.

בשעה 17:00 בדיוק הייתה נשמעת נקישה שמחה בדלת הבית. כשנפתחה הדלת עמד מאחוריה סיר מהביל של מרק. ומאחוריו ענתי שלי.

בסיר הזה מלבד עוף, וירקות הייתה גלומה החברות הנהדרת שלנו.

את ענת, הכרתי לפני 7 שנים. בנותינו נולדו בהפרש של שלושה ימים. ונשמתינו נקשרו זו בזו.

לענת יש נשמה ע-נ-ק-י-ת. אם רק אבקש דבר קטן ושולי, מייד היא הופכת את העולם בשבילי. כשחליתי התאבלה שבוע. ולא חדלה לומר "למה דווקא את???". אבל אחרי שבוע התעשתה והחלה לתפקד כמו שרק היא יודעת.

היא הפכה לנהג האישי שלי. (או בכינוייה "הנהג של מיס דייזי"). ביכולת המעשית שלה הפכה כל מטלה שנראתה לי כבלתי אפשרית לקלילה. כל כדור או תרופה לה נזדקקתי מיד נמצאה בבית המרקחת הפרטי שלה. בכל פעם שראתה אותי טיפה משתופפת מיהרה לקחת תחת כנפיה את הקטנה. גם יומולדת רבת רושם ארגנה לבדה לשתי הבנות, כאילו כלום...

מרק העוף של ענת. היווה מקום נוחם לכולנו. בערבו של יום התיישבנו בשמחה סביב הסיר המהביל. מרגישים אהובים ומטופלים. וכמובן ... שהיום שאחרי כבר נראה אחרת.

ח. אני והילדים התמכרנו למרק. ולתחושת השפיות שהעניק לנו.

פעם אחת ענת הכינה צלי טעים וריחני. המשבר בבית היה רב.(אני רוצה מרק!!! רקעה הקטנה ברגליה הדקיקות)

עכשיו ענת נסעה לספארי באפריקה. ואני כל כך מתגעגעת אליה ואל המרק....

לעצמי.....(פינה קטנה על דברים טובים שאני עושה למען עצמי)

אז ככה.. חברה נוספת שלי ששמה ענת. שופעת בריאות (במלא מובן המילה). יעצה לי לשתות נענע עם לימון ומים קרים. כבר יומיים שאני עושה זאת ויש לי לפחות תחושה שהגוף מתנקח.

כבר יומיים שאני מוותרת על סוכרים.

היום בשעת בוקר מוקדמת ח. ואני צעדנו בשדות. מלווים בציפורים המתעוררות. התנשפתי, הדופק שלי הואץ לרמת התקף לב. אבל עשיתי זאת!!!

יום נפלא לכולם.
רק בריאות.

[>> לרשומה הקודמת](#) [לרשומה הבאה <<](#)

[הוספת תגובה](#) | [חזרה לבלוג - חיה בסרט\(ן\)](#)